

Andet: Der er enkelte beretninger om opdræt af denne art bl.a. i Tyskland, men stort set alle dyr i handlen er vildtfangede og generelt meget svære at akklimatisere. De fleste dør efter kort tid i fangenskab, og især de store hunner er meget sarte. Dyr, der har været i fangenskab et stykke tid, er derfor normalt hanner. Pga. de store problemer med at holde vildtfangne dyr i live, kan denne art ikke anbefales til nybegyndere. Selv erfarne terrariefolk bør tænke sig grundigt om inden de give sig i kast med denne art.

Lovgivning: Arten er ikke omfattet af fredningsbestemmelser.

Frøgruppen
www.frøgruppen.dk

Denne pasningsvejledning er for hold af padder som hobbydyr. Disse padder kan også holdes forsvarligt på andre måder end beskrevet i denne vejledning.
Ver. 1 2008/9 Michael N. Larsen.

Pasningsvejledning for Asiatisk hornfrø

Foto: Rune Midtgaard.

Videnskabeligt navn: *Megophrys monticola nasuta*

Dansk navn: Hornfrø, Asiatisk Hornfrø.

Udseende: En stor kraftig frø, som er perfekt kamufleret til livet i bunden af en regnskov. Den ligner et egeblad, når man ser den ovenfra eller bagfra. Hannen bliver 80-90 mm, hunnen op til 160 mm. Rygfarven er overvejende brun, bugen er sort. Hovedet er en smule fladtrykt med et horn over hvert øje. Munden er meget bred. Hannen kvækker voldsomt i yngeltiden samt kommer med nogle regelmæssige kvæk (snarere bøvs) flere gange dagligt. Der er beskrevet flere forskellige underarter. Til tider opstår der forvirring omkring navnene på forskellige arter, fordi også nogle sydamerikanske frøer (*Ceratophrys sp.*) bliver kaldt hornfrøer. *Ceratophrys sp.* ligner ikke et blad, men er store og runde med grønne og brune farver og er ikke beslægtet med *M.nasuta*.

Udbredelse i naturen: Den lever i regnskoven i Sydøstasien, Thailand, Indonesien og Borneo.

Biologi: Hornfrøen lever i skovbunden, hvor den ved hjælp af sin perfekte kamuflage kan sidde og vente på insekter og andre frøer, der kommer forbi. Den bevæger sig ikke meget omkring, når den først har fundet et godt sted. Ofte vil den sidde delvist nedgravet i underlaget og vente på et passende bytte.

Hold i terrarium: Arten er svær at holde. Den trives bedst i et regnskovterrarium med en stor bundflade, da den ikke klatrer særlig meget. Et terrarium på 100 x 50 x 50 cm (l x d x h) er passende til en gruppe på 2-4 dyr. Bundlaget skal bestå af 4-5 cm ugødet spagnum iblandet visne blade. Terrariet kan dekoreres med bregner, og forskellige andre ikke for lyskrævende planter, der sammen med nogle trærodder både pynter og giver skjulesteder. Når dyrene først er faldet til, er de ikke specielt sky, men vil ofte sidde på den samme plads under et blad og vente på et byttedyr. Temperaturen i terrariet skal ligge mellem 22 og 24 °C grader, og må under ingen omstændigheder komme over 25°C grader i længere tid. For at holde en høj luftighed på 85-95%, skal terrariet overbruses dagligt. Desuden skal terrariet indrettes med en lille vanddel (evt. en stor underskål), hvor vandstanden er max. 6-8 cm. Da de enkelte dyr normalt sidder det samme sted, er det vigtigt at skifte bundlaget netop her regelmæssigt.

Hold med andre dyr: Arten egner sig ikke til at holde sammen med andre dyr. Den er nem at stresse, og alt, hvad den kan gabe over, vil blive betragtet som mad.

Foder: Asiatisk Hornfrø spiser de fleste insekter f.eks. græshopper, fårekylinger og kakerlakker. Desuden tager de også regnorme. Foderet må ikke være for hurtigt, foderet kan gives med en pincet. Det er vigtigt at overdrysse foderet med et vitaminpulver. De jager ikke særlig aktivt men spiser gerne om dagen, specielt lige efter en overbrusning. Unger skal fodres dagligt, voksne 4-5 gange om ugen.

Adfærd: Hornfrøen er en bagholdsjæger, der med sin perfekte kamuflage kan sidde stille i skovbunden og vente på, at et byttedyr kommer inden for passende afstand, hvorefter det vil blive fanget med den klæbrige tunge og ædt. Uden for yngletiden er den ikke social, men danner dog ikke territorium, så man kan godt have flere dyr gående sammen. I naturen yngler arten i bække i regnskoven, hvor æggene bliver lagt i vand under træ- og barkstykker. Haletudserne lever af at skumme vandoverfladen for alt spiseligt med deres brede mund.

Giftighed: Der foreligger ingen oplysninger om at arten skulle være specielt giftig. Alligevel bør man vaske hænder grundigt, når man har håndteret sine dyr. Man bør så vidt muligt ikke holde om dyret med bare hænder af hensyn til frøens sarte hud. Det er bedre at bruge en passende gennemsigtig bøtte hvis man skal indfange eller undersøge et dyr.

Levealder: De fleste dyr lever forholdsvis kort tid i fangenskab, da de er sarte og vildfangede. Opdrættede dyr, der holdes korrekt, kan blive over 10 år gamle.

Sygdomstegn: En sund og rask Asiatisk Hornfrø vil normalt sidde stille og delvist skjult i bunden af terrariet med hovedet tydeligt rejst over bundlaget, og ryggen vil danne en vinkel på ca. 45 grader i forhold til bunden. Den må ikke se tynd ud, men skal have en rund mave og kraftige lemmer. Sunde dyr bør have en voldsom appetit og villigt æde passende fødeemner. Frøens hud skal være intakt uden sår, hævelser eller misfarvede områder. Især området omkring nedre bug, gat og indersiden af bagbenene bør undersøges for forandringer. Områder der er misfarvede (rødlige og blålige) eller ”vattede” og svampede ses ofte hos dyr med hudskader, der efterfølgende er inficeret med bakterier og svampe. Hornfrøer er ofte inficeret med orm, uden at det kan ses. Nyimporteret dyr bør altid sættes i karantæne i min. 30 dage, og man bør få en afføringsprøve undersøgt. Såfremt dyret ikke trives, skal man hurtigt søge kvalificeret hjælp samt isolere det syge dyr.